

ВЧІРНІ ВІСТІ

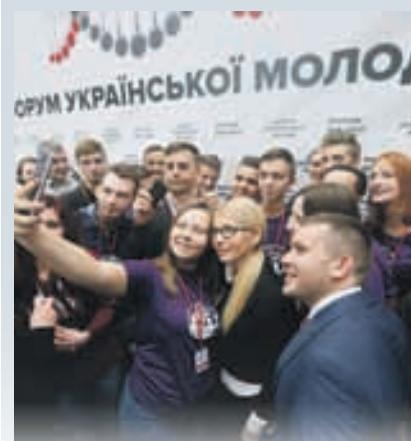
02(510),
14–20 листопада 2016 р.

ЕКВАТОР ПОРОШЕНКА:
ПАДАЄМО В ПРИРВУ

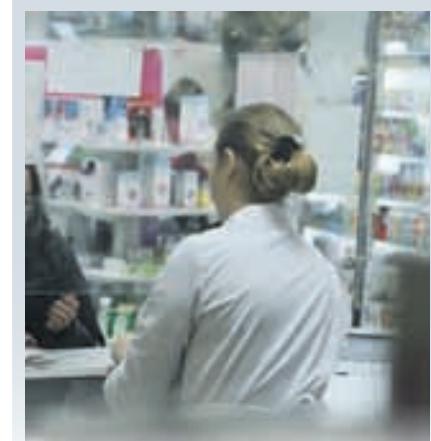
стор 2

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ –
ЦЕ ДНК НАЦІЇ

стор 4

ЧИ ДОЧЕКАЮТЬСЯ ТЯЖКОХВОРІ
БЕЗКОШТОВНИХ ЛІКІВ?

стор 6

Американський ТРАМПЛІН

для України

День виборів у США став в Україні топ-темою, що заглушила новини про зростаючу кількість обстрілів позицій наших військових, відставку Саакашвілі та внесення у Раду до другого читання проекту держбюджету-2017, який приховує в собі купу «сюрпризів». Не дивно, адже ставка була зроблена на Хілларі Клінтон, але, попри всі прогнози, 45-м президентом США проголосений Дональд Трамп.

КАНДИДАТ І ПРЕЗИДЕНТ

Упродовж виборчої кампанії заяви Трампа разюче змінювалися. Набувши собі поганої слави при-

хильника Путіна, він говорив про можливість зняття санкцій з РФ, а також про розгляд питання щодо визнання анексованого Криму російською територією.

У цей період деякі українські політики, не припускаючи думки, що Трамп може стати президентом, називали його ідіотом, небезпечним і безсоромним маргіналом, популістом, клоном і загрозою, більшою за тероризм.

Утім, європейські політики теж не скupилися на ущипливі відгуки про Трампа в своїх соціальних мережах. Ніхто не вірив у те, що людина-скандал, мільярдер-шоумен стане 45-м президентом Штатів. Усі розуміли:

Клінтон — значно досвідченіший політик, і розраховували, що американці зроблять свій вибір на її користь.

Аж ні: вони з двох найбільш непопулярних за історію Штатів кандидатів обрали новим очільником Білого

**ЗАЯВИ
ТРАМПА-КАНДИДАТА
КАРДИНАЛЬНО
ВІДРІЗНЯТИМУТЬСЯ
ВІД ДІЙ
ТРАМПА-ПРЕЗИДЕНТА**

дому саме Трампа. Тому 9 листопада, коли оприлюднили результати виборів, українські та європейські політики змушені були похапцем видаляти із соціальних мереж свої пости з образливими висловлюваннями на адресу тепер уже нового президента США. Як то кажуть, подобається чи ні, але доведеться з цим жити і вибудовувати стосунки.

А вже згодом до Трампа полетіли вітання від лідерів європейських держав. Не пас задні і президент України, який уже готовиться до відвідин США в лютому...

(Закінчення на стор. 3)

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

НАША АДРЕСА В ІНТЕРНЕТІ: GAZETAVV.COM

Рекомендована ціна
2 грн 30 коп.

Рівно два з половиною роки президент Петро Порошенко стоїть біля керма державної машини. За цей час кожен українець відчув, як це — «жити по-новому». Дуже погано. Главі держави видається інакше, та й живеться теж. Дуже добре.

Тож він цілком готовий до другої каденції. Порошенко ще рік тому в інтерв'ю одному з європейських видань заявив, мовляв, після першого або другого терміну на посаді президента він мріє стати членом Європейського парламенту від України. Це такий прозорий натяк. Та й прибічники очільника держави раз по раз твердять, що альтернативи в українців немає. Невже немає альтернативи зубожінню?

Утім, питань дуже багато. Але час підбивати підсумки! Так, експерти оцінили результати діяльності президента за половину його терміну, а також розповіли «ВВ» про те, як він підвищуватиме свій рейтинг.

МАСОВА СОЦІАЛЬНА КОРУПЦІЯ

Політолог, директор соціологічної служби «Український барометр» Віктор Небоженко зазначає, що народ і президент живуть у двох паралельних реальностях.

«З одного боку, Україна все більше занурюється в кризу: людям скрутніше й скрутніше. З іншого — сам президент почувається ліпше й ліпше в цій розгробованій та бідній країні. Він сконцентрував у своїх руках практично всю владу, якою, втім, користуватися не вміє. Окрім моментів, пов'язаних із осо-бистим збагаченням.

Влада постійно годує обіцянками, маніпулюючи нами. Неухильно зростають ціни. Часто це видають за реформи. Тому сама ідея реформування країни практично дискредитована. Люди вже просто бояться реформ, розуміючи, що ініціативи влади ні до чого доброго не приведуть. За яку б сферу не брався Порошенко, буде тільки гірше.

«ПРЕЗИДЕНТ ПОВНІСТЮ ЗАЧИНІВ УСІ ВІКНА МОЖЛИВОСТЕЙ, ЯКІ ВІДКРИВ ПЕРЕД КРАЇНОЮ ЄВРОМАЙДАН. ПОРОШЕНКО ВИРІШИВ ПОВЕРНУТИСЯ ДО ПРАКТИКИ СВОЇХ ПОПЕРЕДНИКІВ. А НАДТО ВІКТОРА ЯНУКОВИЧА»

I найголовніше — це олігархічна природа нашого президента. Варто лише жадібній людині стати чиновником, держслужбовцем, як вона відразу обертає свої політичні можливості на дзвінку монету», — констатує Віктор Небоженко.

За словами політолога, в лютому українського президента очікує дуже серйозна розмова з новообраним главою Білого дому.

«Порошенко викличуть до Вашингтона. Його обіцянки і клятви вже ніхто не сприймає. Тому, найвірогідніше, він пойде туди за вироком. Вирок буде такий: два роки виправних робіт у статусі президента України. Захід змусить його взятися за реальні реформи», — каже він.

Віктор Небоженко розповідає про те, як президент Порошенко, мріючи про другий термін, має на-

мір «підвищувати» свій катастрофічно низький рейтинг.

«Є випробуваний спосіб: спочатку забрати, потім віддати і сказати, що це — успіх. Інфляція, один із результатів нинішнього правління, дуже підкосила людей. Зараз же прем'єр Володимир Гройсман заявив про підвищення мінімальної зарплати. Це фактично можна назвати масовою соціальною корупцією: спочатку влада забирає гроші у людей, перетворюючи їх на жебраків, а потім кидає подачку. Так робили Пустовойтенко, Кучма, Ющенко, Янукович... Вони піднімали мінімальні виплати перед виборами. Це перший аспект.

Другий — дискредитація і чорний піар проти патріотичної опозиції. Певна річ, потрібно показати, що Порошенко — єдиний. Щоб люди говорили: а більше нікого вибирати. Також не варто забувати про адміністративний ресурс, масові фальсифікації у східних областях, яким абсолютно байдуже, хто буде президентом України.

Ось вам спосіб принаймні прорватися до другого туру. А там вже як карта ляже», — прогнозує директор соціологічної служби «Український барометр».

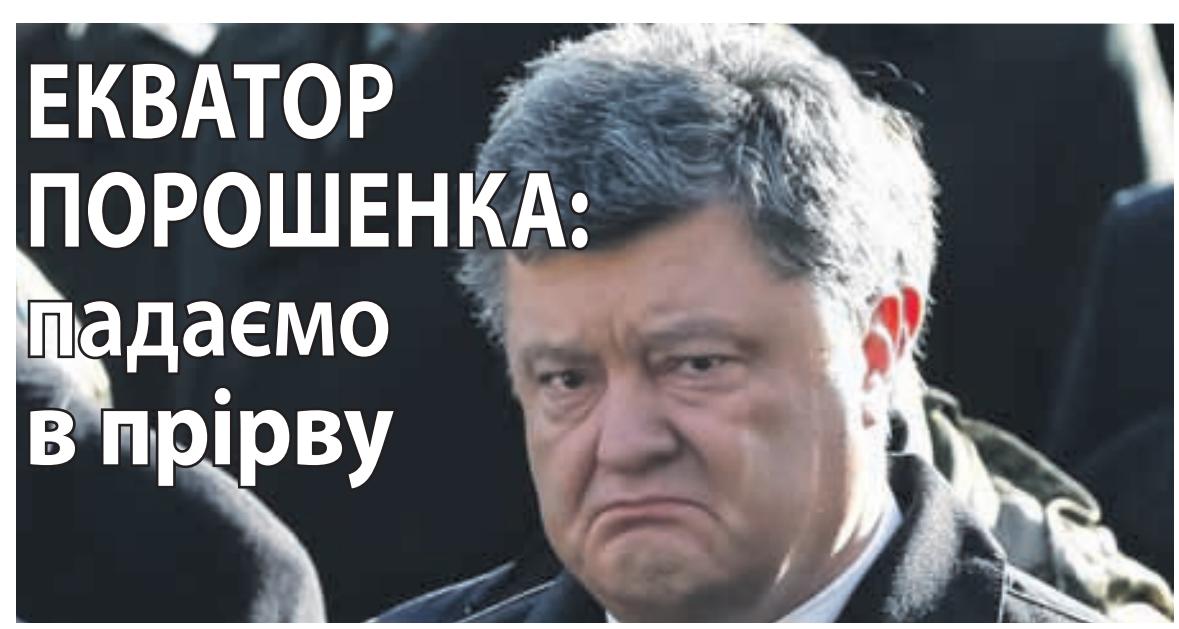
Також експерт прокоментував інформацію, поширену одним із народних депутатів, про те, що наступником Порошенка (якщо рейтинги будуть вкрай низькими) може стати нинішній генпрокурор Юрій Луценко.

«Така можливість дійсно розглядається. Але насправді Порошенко боїться, що як тільки Луценко перебере владу на себе, він відкриє проти нього кримінальну справу. Президент страшенно підозрілий, оскільки в житті сам віроломий.

Олесь Доній розповідає про те, чого варто чекати від президента в другу половину його терміну.

«Те, що відбувається нині, посилюватиметься: монополізація у всіх сферах життя, деградація держави... А свої обіцянки він ніколи не збирався виконувати. За два з половиною роки Порошенко так і не спромігся продати власний бізнес. А це понад 100 компаній. Це най-показовіший приклад його нечес-

ЕКВАТОР ПОРОШЕНКА: ПАДАЄМО В ПРІРВУ

«КРАЇНА НЕ ЛІШЕ ПРОДОВЖУЄ ПАДІННЯ В ЕКОНОМІЧНУ ПРІРВУ, А Й СТРІМКО ДЕГРАДУЄ. ДЕРЖАВА, ПО СУТІ, СТАЛА ЗАРУЧНИКОМ ОДНІЄЇ ПЕРСОНИ. МОЖНА СКАЗАТИ, що ЗА ПРЕЗИДЕНТА ПОРОШЕНКА УКРАЇНА НЕ МАЄ ЖОДНИХ ШАНСІВ НАБЛИЗИТИСЯ ДО ЄВРОПЕЙСЬКОГО РІВНЯ ЖИТТЯ»

ко. Аналогічний план був задіяний на президентських виборах 1999 року, коли до другого туру вийшли Леонід Кучма та Петро Симоненко (за прикладом спарингу Єльчин — Зюганов). Зрештою, це саме те, чого хоче Порошенко, — каже президент громадської організації «Центр досліджень політичних цінностей».

Також, за словами Донія, незважаючи на розмови про наступників, Петро Порошенко прагне особисто стояти біля керма держави два терміни. Та й після цього не планує випускати владу з рук.

«Візірством для нього є Росія і її політична система. Тож він не проти задіяти сценарій за прикладом тандема Путін — Медведєв», — підсумував експерт.

КУЛЬТ БЕЗВІДПОВІДАЛЬНОГО СЛОВА

Доктор філософських наук, політолог Олексій Шевченко констатує, що головне «досягнення» Порошенка — повзуча контрреволюція, запущена після Революції Гідності.

«Він повністю зачинив усі вікна можливостей, які відкрив перед країною Євромайдан. Порошенко виришив повернутися до практики своїх попередників. А надто Віктор Януковича.

Щодо всієї стратегії «реформ», то нині є очевидним, що це — лише імітація, шоу, розраховане переважно на західних політиків. Фактично два з половиною роки створювалася держава тотальної клептократії. Про реформи говорити нічого — це цілковита порожнечча», — стверджує Олексій Шевченко.

Також політолог зазначає, що він провів зовнішньої політики Порошенка.

«Неспроможність «мирного плану» перетворила Україну на об'єкт дій інших держав. Тобто наша країна перестала бути суб'єктом і йде на повідку в усіх учасників переговорного процесу. Крім того, обурює

позиція президента щодо проведення місцевих виборів на окупованих територіях. Нехтуючи різкою реакцією суспільства, він продовжує гнати своє, прикриваючись поліцейською місією. Але ж це ніщо інше, як маніпулятивна технологія, бо ОБСЄ ніколи не виконувала таких завдань! І це фактично означає десуверенізацію України. Це те нове і те страшне, що привніс президент», — говорить політолог.

Олексій Шевченко вважає, що в Порошенка фактично немає ресурсів для збільшення рейтингу. Хіба лише підвищення «мінімалки» буде розкручуватися як колосальний прорив.

«Президент зробить ставку не на рейтинги, а на адмінресурс, силовиків, на фактор Охендовського, на дискредитацію політичних опонентів. Зокрема, Тимошенко. Він думає, що все це допоможе виграти. Але це лише ілюзії», — впевнений експерт.

Політолог також вважає, що впродовж наступних двох з половиною років чекати від президента якихось рішучих дій на благо українців не варто.

«Нині державна машина спрямована на завоювання і закріплення влади. Вона не орієнтована на діалог із суспільством та реальні зміни. Порошенко й надалі говорить про те, як він багато зробив, про переваги мирного плану і таке інше... Бо більше нічого не може.

Для мене феномен Порошенка цікавий тим, що він запровадив у політиці культ безвідповідально-го слова. Слово відрівдалося як від змістової частини, так і від моральної! Один із моїх колег якось стверджував, мовляв, глава держави сам вірить у те, що говорить. І це частково є правдою. Він живе в іншій реальності. Тож нас і далі годуватимуть суспільству це вже набридло», — завершує Олексій Шевченко.

Яна ДЖУНГАРОВА

Американський ТРАМПЛІН для України

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Примітна деталь: після ви-
снажливої і щедрої на скандальні
заяви виборчої кампанії Хілларі
Кліnton і Дональд Трамп за-
певнили один одного в тому, що
сповнені взаємної вдачності. Та
й Барак Обама, який раніше не
приховував, що віддає перевагу
пані держсекретареві, налашту-
вався на конструктивну роботу з
новим президентом у перехідний
період. Тим самим американські
політики, забуваючи про свої
розбіжності, демонструють єди-
ний пріоритет — добробут і про-
цвітання Америки.

Про це свідчить і промова
Трампа, присвячена перемозі
на виборах, у якій він говорив
про нагальне завдання із відро-
дження нації та «американської
мрії».

«Америка більше ніколи не
погодиться ні на що, крім най-
кращого. Ми мусимо повернути
нашій країні її призначенні і мрі-
яти масштабно, сміливо і зухва-
ло... Для нас інтереси Америки
понад усе, але наше ставлення
до всіх людей і всіх народів буде
справедливим. Ми шукатимемо
компромісу, а не розбіжностей,
будемо прагнути партнерства, а
не конфлікту», — заявив він.

І це дає підстави багатьом
експертам прогнозувати, що
заяви Трампа-кандидата карди-
нально відрізнятимуться від дій
Трампа-президента.

НЕЗРУЧНИЙ ДРУГ ПУТИНА

Першим, хто привітав Трампа
з перемогою, був Путін. Однак,
судячи з усього, ця радість є пе-
редчасною. Кандидат філософ-
ських наук, політичний експерт
ГО «Слово і діло» Валентин Глад-
ких упевнений, що проросійська
риторика Трампа залишилася за
дверима, як тільки закінчилася
виборча кампанія.

«Інтереси США полягають у тому,
щоб норми міжнародного права
були загальнооб'язковими для

виконання. Відповідно, Росія, яка
поводиться як терорист на міжна-
родній арені, не може викликати
жодних симпатій. Тож РФ у будь-
якому разі не буде комфортно, що
б не став президентом США.
Вона може стати лідером країн-
ізгою», — уточнив експерт у ко-
ментарі «ВВ».

Директор Центру досліджень
міжнародних відносин Микола
Капітоненко вважає, що Путіну
буде складніше взаємодія з ад-
міністрацією Трампа, ніж це було

з Кабінетом Обами або могло би
бути з командою Кліnton.

«Якщо Путін міг собі дозволити
безпечно блефувати, граючи
проти Обами, то чинити те саме
проти Трампа буде ризиковани-
ше, бо рано чи пізно цей блеф пе-
ревірять. Адже новий президент
США — людина, доволі неперед-
бачувана в своїх зовнішньополі-
тических рішеннях. Тому Кремль
буде змушений поступово пере-
глядати свою політичну поведін-
ку на міжнародній арені», — роз-
повів він «ВВ».

Капітоненко нагадав, що в
своїх передвиборчих промовах
Трамп перекладав часткову від-
повідальність за міжнародну без-
пеку на американських союзни-
ків, зокрема в Європі.

«Гадаю, що, попри всі розмови
про певний ізоляціонізм, Америці
все ж доведеться грati роль сві-
тового поліцейського, проти якої
так виступав Трамп. Не виключе-
но, що США діяльну жорсткіше
щодо РФ. Бо Трамп критично
оцінював зовнішньополітичні до-
сягнення адміністрації Обами як
у близькосхідному конфлікті, так
і на Донбасі», — підкреслив ек-
сперт.

ЛЕТАЛЬНА ЗБРОЯ. УЖЕ СВІТИТЬ?

Спершу Трамп дав зрозуміти,
що наша країна не є для ньо-
го як потенційного президента
приоритетом. Та поступово тон-
ього заяв почав змінюватися. І
вже напередодні виборів він не
лише розмірковував про надан-
ня Україні летальної зброї, а й
запевнив, що США не допустить
подальшого путінського втор-
гнення на нашу територію.

ЯКЩО ПУТИН МІГ СОБІ ДОЗВОЛИТИ БЕЗПЕЧНО БЛЕФУВАТИ, ГРАЮЧИ ПРОТИ ОБАМИ, ТО ЧИНИТИ ТЕ САМЕ ПРОТИ ТРАМПА БУДЕ РИЗИКОВАНІШЕ, БО РАНО ЧИ ПІЗНО ЦЕЙ БЛЕФ ПЕРЕВІРЯТЬ

Утім, розраховувати на те, що
Трамп відразу після інавгурації
почне вирішувати українські про-
блеми, не варто.

«Головним для нового прези-
дента стане внутрішній порядок
денний. Україна, а також Росія
для нього — питання не першої
десятки чи навіть двадцятки
приоритетів. Безробіття, віднов-
лення промислового зростання,
соціальні питання — ось головні
проблеми. Більшість у Капітолії
дає йому всі важелі. І від цього
залежатиме, як швидко й активно
він візьметися за зовнішню
політику», — написав на своїй
сторінці в «Фейсбуці» глава прав-
ління Міжнародного центру пер-
спективних досліджень Василь
Філіпчук.

Микола Капітоненко вважає,
що з імовірністю у 90% буде про-
довжуватися попередня політи-
ка Білого дому стосовно України,
головні цілі та принципи давно
визначені.

«Американці як бажали, так і
бажатимуть, щоб у нас була по-
будована демократична держава.
Але вони як не збиралися, так
і не збираються за нас змагатися
і воювати», — додав він.

**УКРАЇНІ НЕ ПОТРІБНО
РОЗРАХОВУВАТИ ЛІШЕ
НА ЗОВНІШНЮЮ ДОПОМОГУ.
АДЖЕ НАШІ ВНУТРІШНІ
ПРОБЛЕМИ ЗДАТНІ
ВИРИШИТИ ТІЛЬКИ МИ САМИ**

На думку експерта, лінія пове-
динки США в урегулюванні кон-
флікту на Донбасі, за винятком
деталей, також залишиться не-
змінною.

«Однією із цих деталей може
стати питання летальної зброї,
основною перешкодою для отри-
мання якої протягом останніх
двох років було вето президента
Обами. Зараз це питання у руках
Трампа, він може вирішити, який
вид озброєнь реально постачати
в Україну», — підкреслив Капіто-
ненко.

Справді, напередодні оголо-
шення результатів голосування
ек-спікер палати представників
США Ньют Гінгріч, якому
пророкують місце держсекре-
таря, заявив про те, що в разі
перемоги Трампа питання про
надання Україні летальної зброї
вочевидь буде розблоковане.
Мовляв, можливий варіант її
продажу з відтермінуванням пла-
тежів.

«Трамп може говорити при-
ємні речі про Путіна, але тим
часом він продаватиме Україні
зброю», — зазначив експерт.

Однак Валентин Гладких у
циому сумнівається: «Україна
спочатку задекларувала намір
врегулювати конфлікт мирним

усе, чого не зміг вирішити Оба-
ма», — підкреслив Гладких.

РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

Поки Трамп вникає у суть
проблем і звикає до думки про
те, що він — президент наддер-
жави, Україні саме час робити
висновки.

Політолог, директор Інституту
глобальних стратегій Вадим Ка-
расьов вважає, що надалі треба
бути обережнішими в аналізі та
прогнозах того чи іншого процесу
в світі.

«Дякі наші політики дуже
підставилися, коли в своїх фей-
сбуках, твітерах писали, що
Трамп — клоун і ніколи не виграє
президентської кампанії», — сказ-
ав він.

По-друге, як зазначив екс-
pert, Україні не варто сподівати-
ся лише на зовнішню допомогу.
Адже наші внутрішні проблеми
здатні вирішити тільки ми самі.

«Потрібно реально бути не-
залежними. Розраховувати на
власні сили. Немає потужної ар-
мії, немає розвиненої економіки
— отже, маємо бути гнучкими, йти
на компроміси. Не на капітуля-
цію, а на компроміси. Не мріяти,
що за нашими спинами домов-
ляється на нашу користь. А якщо
раптом не на нашу користь? Це
означає новий геополітичний
віток, і потрібно буде змінюватися
всередині», — зазначив політолог
під час прес-конференції.

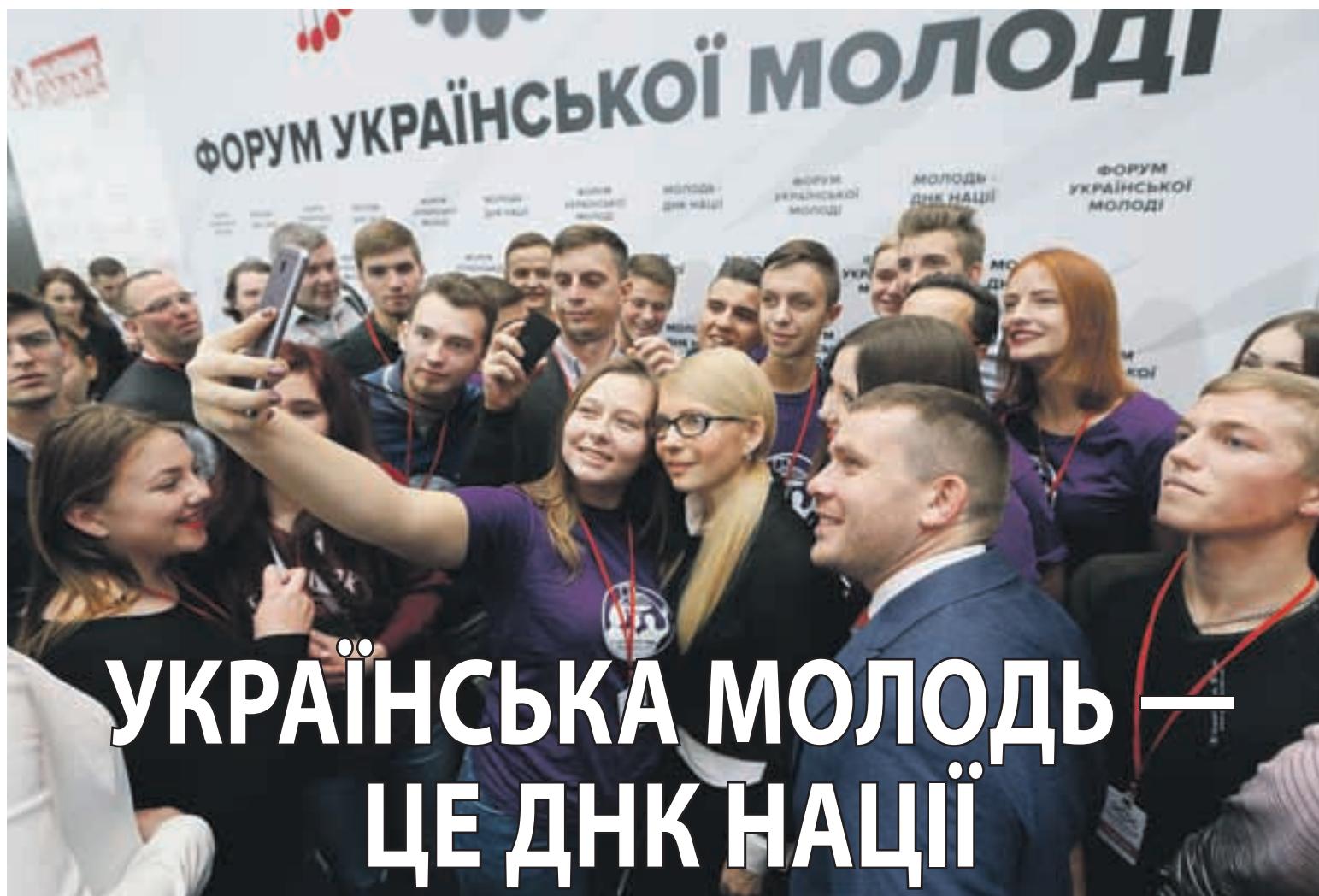
А Василь Філіпчук вважає, що
тільки тоді Україна може претен-
дувати на справжнє партнерство
зі США, коли стане привабливою
країною з історією успіху. І для
цього потрібні реальні реформи.
Причому найближчим часом.

«Якщо цього не відбудеться,
то ми остаточно ризикуємо пе-
ретворитися на валізу без ручки,
якої намагатимуться чимськоріш
позбутися», — підкреслив експ-
ерт.

Своєю чергою Валентин Глад-
ких підкреслив, що США, звіс-
но, є найбільшим геополітичним
гравцем, але Україна не пере-
буває у васальній залежності від
них. Ми — незалежна держава.

«Це наша постколоніальна
еліта навмисно орієнтується на
зовнішні сили і центри впливу.
Їх цілком задовільняє ситуація
обмеженого суверенітету. Голов-
не, щоб їм було забезпечено
правління. Хотілося б, аби наші
політики почали орієнтуватися
на інтереси української держави
і народу України. Поки цього не
відбувається. У нас є боротьба з
корупцією, та не видно резуль-
татів цієї боротьби, є реформатори,
але немає реформ», — під-
сумував він.

Антоніна МІРОШНИЧЕНКО

УКРАЇНСЬКА МОЛОДЬ — ЦЕ ДНК НАЦІЇ

У розвинутих країнах світу діють програми, які стимулюють молодих людей здобувати освіту, працевлаштовуватися, дають поштовх для матеріальної незалежності. В Україні ж державна підтримка молоді фактично зведена до нуля. Щоб змінити ситуацію, фракція «Батьківщина» підготувала ґрунтовний проект закону «Про молоді». Однак молодіжна політика не в пріоритеті у чинної влади: документ протягом року лежить у Верховній Раді без розгляду.

Вирішенню молодіжних проблем був присвячений Форум української молоді, який за ініціативою партії «Батьківщина» відбувся 9 листопада у Києві. У панельній дискусії взяли участь лідери молодіжних організацій, міжнародні експерти, науковці, депутати Верховної Ради України, обласних та місцевих рад, студенти.

Народний депутат, голова «Батьківщини молодої» Іван Крулько, який є одним із авторів законопроекту «Про молоді», зазначив, що документ розробляли спільно з громадськими організаціями, експертами ПРООН та Реанімаційного пакету реформ. Загалом його розробники вивчили близько 40 законів щодо молодіжної політики, які діють у Євросоюзі, а також Європейську хартію про участь молоді в громадському житті на місцевому та регіональному рівнях.

Тож документ містить найкращі практики та ідеї, які успішно діють у Європі. Він передбачає розробку Національної молодіжної стратегії, а не лише короткострокових програм, як зараз. Зокрема, ініціюється створення Національного агентства підтримки молодіжних ініціатив, мета якого — реалізація загальнодержавних і місцевих цільових програм для молоді, програм Європейського союзу.

«На проекти агентства щорічно варто спрямовувати 0,1% з бюджету України, з наступного року сума б склада 700 млн грн. Нині на моло-

діжну політику в Україні передбачено стільки ж, як у 1999 році, — близько 11 млн грн. Варто зазначити, Німеччина витрачає на молодіжну політику 400 млн євро на рік, Великобританія — 371 млн фунтів стерлінгів», — пояснив народний депутат.

Закон передбачає створення мережі молодіжних центрів: національ-

діжну політику в Україні передбачено стільки ж, як у 1999 році, — близько 11 млн грн. Варто зазначити, Німеччина витрачає на молодіжну політику 400 млн євро на рік, Великобританія — 371 млн фунтів стерлінгів», — пояснив народний депутат.

Законопроектом передбачається, що держава заохочуватиме молодих людей до волонтерської діяльності, зокрема, має бути створена Національна волонтерська служба.

«Цей інструмент солідаризації молоді давно використовують розвинуті країни, — розповідає Іван Крулько. — У США діє «Американський корпус», у Франції — «Громадянська служба молоді», у Німеччині — «Національна молодіжна волонтерська служба». Цікаво, що в Угорщині волонтерство є обов'язковою умовою для здобуття середньої освіти. Німці й французи хочуть піти ще далі: за обов'язкове волонтерство кожна молода особа має отримувати мінімальну зарплату, — пояснив голова «Батьківщини молодої». — В Україні теж мають діяти стимули: якщо ти волонтер —

держава тобі допоможе отримати кращу роботу, підтримуватиме кар'єрне зростання».

Загалом, підкреслив народний депутат, положення законопроекту «Про молоді» спрямовані на те, щоб молоді люди залишилися в Україні й сприяли нашій інтеграції в ЄС, а не масову виїжджали за кордон.

Лідер «Батьківщини» Юлія Тимошенко закликала молодих українців активно захищати свої інтереси і вимагати негайного ухвалення Закону «Про молоді».

«Чому цей документ уже рік лежить без розгляду і навіть не пройшов першого читання? Тому що владі не потрібна сильна молодь — революціонери по духу!

ЧОМУ ПРОЕКТ ЗАКОНУ «ПРО МОЛОДЬ» УЖЕ РІК ЛЕЖИТЬ БЕЗ РОЗГЛЯДУ І НАВІТЬ НЕ ПРОЙШОВ ПЕРШОГО ЧИТАННЯ? ТОМУ ЩО ВЛАДІ НЕ ПОТРІБНА СИЛЬНА МОЛОДЬ — РЕВОЛЮЦІОНЕРИ ПО ДУХУ

Ваша незламність, ваша безкомпромісність є сильнішою від будь-яких «договорняків» за лаштунками української політики! — пояснила вона.

За словами політика, «молодь має не лише виходити під кулі з дерев'яними щитами, мерзнути на граніті, а й володіти інструментами впливу на владу для прийняття рішень».

«Нам потрібно без будь-яких приватних корупційних інтересів переглянути наші правила й умови співжиття. Нам потрібен суспільний договір, який народився не в кулуарах парламенту, не на Банковій, а в інтелектуальному середовищі тих, хто бачить, як може жити Україна в ХХІ столітті», — зазначила голова партії.

Кіра ВИНОГРАДОВА

Резолюція Форуму української молоді

Ми, українська молодь, завжди були рушійною силою у суспільстві та першими ставали на захист демократичних цінностей і свобод.

Революція на граніті 1990 року, акція «Україна без Кучми!», Помаранчева революція 2004 року, Революція Гідності — все це наші чіткі відповіді на спроби корупціонерів узурпувати владу і протести проти тотального зубожіння нації.

Коли постав новий виклик — військова агресія Російської Федерації, понад 200 тисяч молодих людей добровільно і з призовом пішли захищати державу на схід України.

Близько 4 мільйонів — а це третина від загальної чисельності молоді — стали волонтерами і свою активною громадянською позицією допомагають боротися із путінською агресією. Переважна більшість молодих людей — понад 6 мільйонів осіб — останніми роками беруть активну участь у різних громадських ініціативах і не залишаються осторонь суспільних проблем.

Проте, на превеликий жаль, молоді люди нині не отримують достатньо підтримки від держави, не мають змоги реалізувати корисні ініціативи та залишаються наодинці зі своїми проблемами. Сьогодні молодіжна політика фінансується за залишковим принципом.

Таке легковажне ставлення держави до свого майбутнього є неприпустимим! Сьогодні ми проголосуємо свої вимоги до влади, які стосуються розвитку молодіжної політики в Україні.

1. Повернути до Державного бюджету України 1 000 000 000 грн, який уряд обіцяв виділити на академічні стипендії. Записати окремими рядками бюджету видатки на академічні студентські стипендії у межах фінансування за кладів освіти МВС, МОЗ тощо.

2. Внести зміни до Податкового кодексу України, відповідно до яких молодим особам протягом року після працевлаштування за основним першим місцем роботи на заробітні плати не нараховується єдиний соціальний внесок, тож роботодавець його не сплачує.

3. У держбюджеті України на 2017 рік передбачити збільшення фінансування програм «Молодь України 2016–2020 рр.» щонайменше на 50%.

4. Для посилення громадянської активності молоді запровадити участі у конкурсах проектів не лише громадських, а й благодійних організацій та молодіжних центрів. Для цього необхідно внести відповідні зміни до Бюджетного кодексу України.

5. Вимоги бюджетного законодавства щодо реалізації молодіжних програм адаптувати до сучасних реалій, зокрема, в сфері надання послуг (норми фінансування на проживання, харчування, проїзд учасників програм тощо).

Українська молодь ніколи не була байдужою до того, що відбувається у державі. Тому ми вимагаємо припинити байдуже ставлення до нас і формувати далекоглядну молодіжну політику.

9 листопада 2016 року.
Київ, НСК «Олімпійський»

Британські вчені Майкл Костерліц, Девід Таулесс і Данкан Холдейн отримали Нобелівську премію з фізики «за теоретичні відкриття топологічних фазових переходів і топологічних фаз матерії». Слова «теоретичні відкриття» породжують сумніви стосовно того, що їх робота матиме якесь практичне застосування чи в майбутньому вплине на наше життя. Але все може статися зовсім навпаки.

Щоб зрозуміти потенціал цього відкриття, не зашкодить отримати уявлення про теорію. Більшість людей знають, що всередині атома є ядро і що навколо нього обертається електрони. Це відповідає різним рівням енергії. Коли атоми групуються і створюють якусь матерію, усі енергетичні рівні кожного атома в поєданні формують зони електронів. Кожна так звана енергетична зона електронів має простір для певної кількості електронів. І між кожною зоною є проміжки, в яких електрони не можуть переміщатися.

Якщо на матеріал подати електричний заряд (потік додаткових електронів), його провідність визначається тим, чи є у зоні електронів з найбільшою кількістю енергії простір для нових електронів. Якщо є, матеріал поводитиметься як провідник. Якщо немає, потрібна додаткова енергія, щоб підштовхнути потік електронів у нову порожню зону. В результаті цей матеріал буде поводити себе як ізолятор. Уявлення про провідність винятково важливі для електроніки, оскільки основу її продукції складають такі компоненти, як провідники, напівпровідники і діелектрики.

Процтва Костерліца, Таулесса і Холдейна, які пролунали в 1970–1980-ті роки, полягають у тому, що деякі матеріали не підкоряються цьому правилу. Цю точку зору підтримують також деякі інші теоретики. Вони при-

Відкриття нобелівських лауреатів-фізиків як комп'ютерна революція ХХІ століття

ідентичні, а ось у бублика вони відрізняються внаслідок дірки посередині. Перші вимірювання таких характеристик робилися за силу струму уздовж краю плаского листа.

Властивості таких топологічних матеріалів можуть виявитися надзвичайно корисними. Наприклад, їхньою поверхнею може без жодного опору проходити електричний струм, причому навіть тоді, коли пристрій трохи пошкоджено. Надпровідники роблять це навіть без топологічних властивостей, але вони можуть працювати лише за дуже низької температури. Тобто велику кількість енергії можна використовувати тільки в охолодженому провіднику. Топологічні матеріали здатні на те саме за вищих температур.

Це має важливі наслідки для робот із комп'ютерами. Велика частина енергії, що споживається сьогодні комп'ютерами, витрачається на вентилятори для зниження температури, що виникає внаслідок опору в ланцюгах.

кодують дані, або впливаючи на мікросхему напругою, або не впливаючи на неї. Відповідно, комп'ютер сприймає це як 0 або 1 для кожного біта інформації. Складаючи ці біти, ми накопичує-

вих перешкод». Якщо класичний комп'ютер здатен впоратися із перешкодами, то квантовий може породити безліч помилок через нестійкі фрейми, випадкові електричні поля чи молекули повітря,

може минути від 10 до 30 років, перш ніж вчені навчаться настільки добре маніпулювати електронами, щоб квантові комп'ютерні обчислення стали можливими. Але вже зараз з'являються

ТАКІ КОМП'ЮТЕРИ ЗДАТНІ МОДЕЛЮВАТИ ФОРМУВАННЯ МОЛЕКУЛ. ЦЕ МОЖЕ ЗДІЙСНИТИ РЕВОЛЮЦІЮ У ВИРОБНИЦТВІ ЛІКІВ, ОСКІЛЬКИ МИ ОТРИМАЄМО МОЖЛИВІСТЬ ПЕРЕДБАЧАТИ, ЩО ВІДБУВАТИМЕТЬСЯ В ОРГАНІЗМІ ПІД ЧАС ХІМІЧНИХ ПРОЦЕСІВ

мо складніші дані. Саме так працює бінарна система.

Що стосується квантових обчислень, то ми доправляемо інформацію на електрони, а не на мікросхеми. Енергетичні рівні таких електронів відповідають нулям або одиницям, як у класичних комп'ютерах, проте в квантовій механіці таке можливо

що потрапляють у процесор, навіть коли тримати його у вакуумі. Це є головною причиною, чому ми досі не користуємося квантовими комп'ютерами в повсякденному житті.

Одне з можливих рішень – зберігати інформацію не в одному, а в кількох електронах, оскільки перешкоди зазвичай впливають на квантові процесори на рівні окремих частинок. Припустімо, у нас є п'ять електронів, у яких спільно зберігається один і той самий біт інформації. Отож якщо в більшості електронів він зберігається правильно, то перешкоди, що впливають на окремий електрон, не зіпсують усієї системи.

Вчені експериментують із цим, як його називають, «мажоритарним голосуванням», однак топологічна інженерія може запропонувати легше рішення. Як топологічні надпровідники здатні досить добре проводити потік електрики, щоб йому не перешкоджав опір, так і топологічні квантові комп'ютери можуть виявлятися доволі надійними і нечутливими до перешкод. Це сприятиме тому, щоб перетворити квантові комп'ютерні обчислення на реальність. Над цим активно працюють американські вчені.

Вельми цікаві перспективи. Наприклад, такі комп'ютери спроможні моделювати формування молекул, що для нинішніх традиційних комп'ютерів є кількісно складним завданням. Це здатне здійснити революцію у виробництві ліків, оскільки ми отримаємо можливість передбачати, що відбудуватиметься в організмі під час хімічних процесів.

Ось ще один приклад. Квантовий комп'ютер може перетворити на реальність штучний розум. Квантові машини краще піддаються навчанню, ніж класичні комп'ютери. Частково це пояснюється тим, що в них можна залоги значно розумніші алгоритми. Розгадка таємниці штучного інтелекту стане якісною зміною в існуванні людства — щоправда, невідомо, на добре це чи на зло.

Одне слово, прогнози Костерліца, Таулесса і Холдейна можуть зробити революцію у комп'ютерних технологіях ХХІ століття. Якщо Нобелівський комітет визнав важливість їх направлений сьогодні, то ми напевне будемо дякувати їм ще довгі роки в майбутньому.

Майкл ХАРТМАНН,
The Conversation,
Великобританія

КВАНТОВИЙ КОМП'ЮТЕР МОЖЕ ПЕРЕТВОРИТИ НА РЕАЛЬНІСТЬ ШТУЧНИЙ РОЗУМ. КВАНТОВІ МАШИНИ КРАЩЕ ПІДДАЮТЬСЯ НАВЧАННЮ, НІЖ КЛАСИЧНІ КОМП'ЮТЕРИ, — В НИХ МОЖНА ЗАКЛАТИ ЗНАЧНО РОЗУМНІШІ АЛГОРИТМИ

постили, що замість порожнин між зонами електронів, де вони не можуть перебувати, існує осьливий енергетичний рівень, у якому можливі різні досить несподівані речі.

Ця властивість існує лише на поверхні й на кінцях таких матеріалів, і вона є надзвичайно стійкою. Певною мірою вона також залежить від форми матеріалу. У фізиці це називають топологією. У матеріалі, що має форму сфери або, наприклад, яйця, ці властивості або характеристики

якщо усунути цю проблему з на- гріванням, то комп'ютери можна зробити значно енергоефективнішими. Наприклад, це сприятиме суттєвому зменшенню вуглеводневих викидів. Крім того, можна

одночасно. Не вдаючись особливо в теорію, зазначимо лише, що це дозволяє комп'ютерам паралельно обробляти величезні обсяги даних, завдяки чому вони стають значно швидшими.

Так, компанії Google і IBM провадять дослідження, намагаючись зрозуміти, як за допомогою маніпуляцій із електронами створити квантові комп'ютери, які будуть потужнішими за класичні. Але на цьому шляху є одна серйозна перешкода. Такі комп'ютери слабо захищені від довколишніх «шумо-

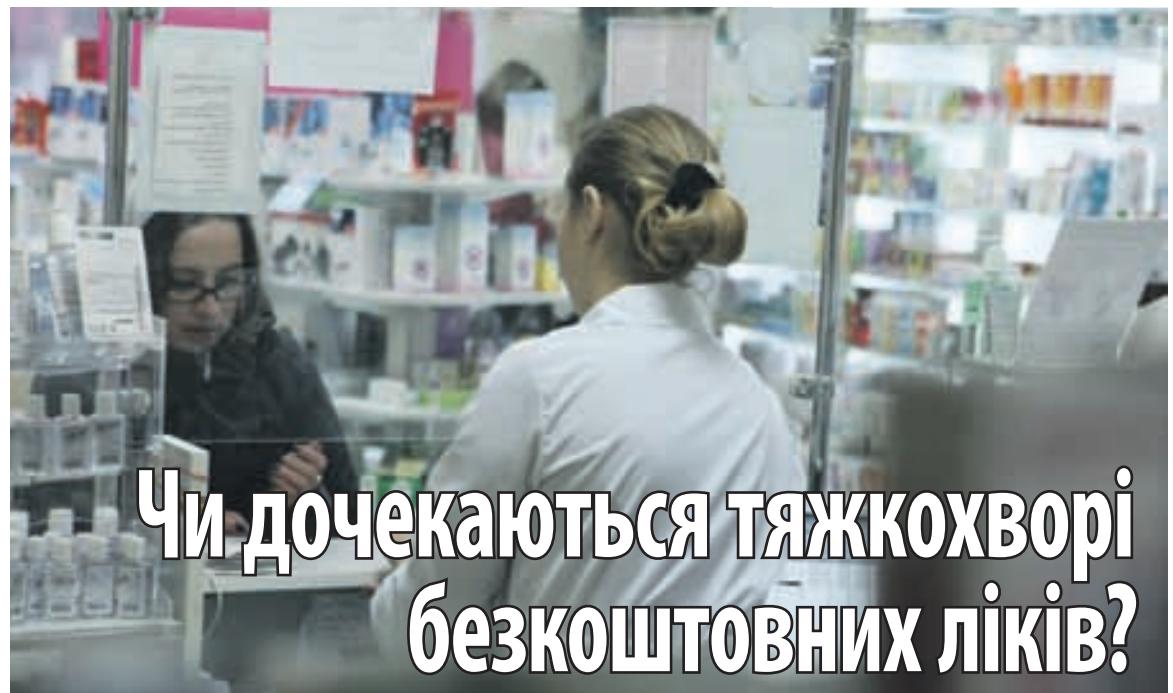
Система реімбурсації (часткового чи повного відшкодування вартості) ліків працює в усіх розвинених країнах світу, зокрема в Центральній та Західній Європі, Австралії, Канаді, Японії. Для її запровадження в Україні потрібно зробити чимало кроків: створити електронний реєстр пацієнтів, врегулювати питання на законодавчому рівні. Тим часом в уряді заявляють, що реімбурсація діятиме вже з 1 квітня наступного року. Чи не перетворяться ці обіцянки на чергову мильну бульбашку?

За даними Держстату, сьогодні 80% українців не можуть дозволити собі купити базові ліки в аптекі. А третина сімей, члени яких стають важкохворими, опиняється за межею бідності. Минулого року громадян за власний кошт придбали в аптеках медпрепаратів на 46,8 млрд грн. Це майже в 10 разів більше, ніж витратило на ці цілі МОЗ. Такі дані ще раз свідчать, що система охорони здоров'я в Україні хвора і потребує відновлення.

На одному з останніх засідань уряду було ухвалено рішення про запровадження в 2017 році державного механізму реімбурсації (часткового чи повного відшкодування вартості) ліків та референтного ціноутворення (державного регулювання цін). Передбачено, що ці механізми діятимуть при лікуванні

на ліки, які підлягають реімбурсації, мають виписувати згідно з нововведеним «Національним переліком лікарських засобів», які можуть закуповувати заклади охорони здоров'я». Він має відповідати рекомендаціям Всесвітньої організації охорони здоров'я і до нього мають увійти ефективні та економічно доцільні у лікуванні засоби. Перелік мусить бути складений за міжнародними непатентованими назвами (МНН), тобто за діючою речовиною препаратів. Зауважимо, що чинний перелік був затверджений ще 1996 року. Він складений за комерційними назвами ліків, що стало приводом для корупційних маніпуляцій.

Окрім того, додає Олександр Ябчанка, в Україні мають бути уніфіковані протоколи діагностики і лікування. Це своєрідна дорожня карта,

Чи дочекаються тяжкохворі безкоштовних ліків?

У КОЖНОГО ПАЦІЄНТА МУСИТЬ БУТИ СВОЯ ЕЛЕКТРОННА КАРТКА, ДО ЯКОЇ ВНОСИТЬСЯ ВСЯ ІНФОРМАЦІЯ ЩОДО СТАНУ ЙОГО ЗДОРОВ'Я ТА СХЕМ ЛІКУВАННЯ. ДОСТУП ДО ЕЛЕКТРОННОГО РЕЄСТРУ ПОВИНЕН МАТИ САМ ПАЦІЄНТ, ЛІКАР, А ТАКОЖ КОНТРОЛЮЮЧІ ОРГАНЫ, ЗОКРЕМА ЗАКУПІВЕЛЬНА АГЕНЦІЯ

серцево-судинних захворювань, цукрового діабету II типу та бронхіальnoї астми.

У МОЗ пояснили, що обрали ці три захворювання, бо вони є найпоширенішими серед наших громадян. Так, Україна — друга в світі за кількістю смертей через серцево-судинні захворювання (смертність від них сягає 65%). У 2015 році в Україні зареєстровано близько 1 млн осіб, які страждають на цукровий діабет II типу, що вшестеро більше, ніж пацієнтів із діабетом I типу (інсулінозалежніх), а також 210 тис. пацієнтів із бронхіальною астмою.

Отже, як працюватиме система реімбурсації? Здається, все дуже просто: пацієнт має піти до лікаря первинної ланки (сімейного лікаря, терапевта, педіатра), який випише йому рецепт на спеціальному бланку, а далі — звернутися до аптеки. Передбачається, що людина зможе безкоштовно отримати препарат, який підлягає реімбурсації, або ж оплатити його вартість частково.

«Повному відшкодуванню підлягають препарати найвищої вартості згідно з референтними цінами. Якщо громадянин хоче отримати дорожчий препарат, різницю він змушений буде заплатити з власної кишені. Аптеки отримуватимуть компенсації з бюджету», — пояснює «ВВ» експерт Реанімаційного пакету реформ Олександр Ябчанка.

Але насправді тут виникає чимало підводних каменів. Так, рецепти

за якою лікар, зокрема, призначає пацієнтові препарати.

«Країни, які можуть собі дозволити розробку протоколів діагностики і лікування, вкладають у це велиki кошти, у решті держав беруть їх за основу і затверджують. В Україні лікарі часто не дотримуються протоколів, внаслідок чого призначаються «фуфломіцини» (препаратори без клінічно доведеної ефективності. — Прим. ред.), які в кращому випадку є неефективними, а в гіршому — шкідливими для здоров'я. І це — одна з ключових проблем у системі охорони здоров'я», — зазначає Ябчанка.

реєстр має діяти з дотриманням усіх заходів безпеки, адже він містить важливі персональні дані», — підкреслює Ябчанка.

Варто зауважити: чиновники обіцяють, що закупівельна агенція буде створена наступного року, так само, як електронний реєстр пацієнтів. А програма реімбурсації, за заявами голови уряду Володимира Григорія, має запрацювати вже з 1 квітня. Цей термін уже віддається нереальним.

У 2012–2014 роках в Україні намагалися запровадити пілотний проект щодо реімбурсації гіпертензивних препаратів.

«Одна українка, хвора на гіпертонію та діабет II типу, зробила прості розрахунки. Якщо взяти 500 млн гривень і поділити на кількість хворих на гіпертонію, діабет II типу та бронхіальну астму, то виходить, що на кожну людину виділятиметься менше 50 грн на рік, або менше 5 грн на місяць! А разраз вона вітрачає щомісяця на ліки 1500 грн. Хіба 5 грн її врятують? Хіба така «компенсація» заохочуватиме людей частіше звертатися до лікаря, як заявляє міністр охорони здоров'я?» — зазначив «ВВ» президент Всеукраїнської ради захисту прав і безпеки пацієнтів Віктор Сердюк.

«Попередній досвід був скоріше невдалий — саме через відсутність ефективних механізмів контролю, і охарактеризувався значною кількістю проблем в управлінні. Видлені кошти дуже швидко пішли в нікуди, зокрема тому, що препарати виписували за їх комерційними назвами», — розповідає Олександр Ябчанка.

Окрім того, на початку цього року МОЗ зробив спробу запро-

вадити реімбурсацію інсулінів. Але віз і нині там. Експерти вважають, що проблеми довкола реімбурсації інсулінів виникли через відсутність електронної бази інсулінозалежних пацієнтів, дублювання даних (коли люди реєструвалися для отримання потрібних препаратів у різних місцях), неврегулювання на законодавчому рівні, а також брак розгалуженої мережі аптек, в яких можна отримати потрібні препарати. До слова, нині передбачається, що місцева влада сама визначатиме, які аптеки будуть задіяні в системі реімбурсації, і це також може породити корупцію.

Звичайно, значною мірою впровадження нової системи відшкодування вартості медичних препаратів залежатиме від фінансування. Так, із наступного року з держбюджету на реімбурсацію за трьома захворюваннями, визначеними програмою, передбачено 500 млн гривень.

«Одна українка, хвора на гіпертонію та діабет II типу, зробила прості розрахунки. Якщо взяти 500 млн гривень і поділити на кількість хворих на гіпертонію, діабет II типу та бронхіальну астму, то виходить, що на кожну людину виділятиметься менше 50 грн на рік, або менше 5 грн на місяць! А разраз вона вітрачає щомісяця на ліки 1500 грн. Хіба 5 грн її врятують? Хіба така «компенсація» заохочуватиме людей частіше звертатися до лікаря, як заявляє міністр охорони здоров'я?» — зазначив «ВВ» президент Всеукраїнської ради захисту прав і безпеки пацієнтів Віктор Сердюк.

ціноутворення, яку намагалися запровадити близько двох років тому, була згорнута після різкої девальвації гривні.

«Зараз передбачається, що декларована в Україні ціна на лікарський засіб має скласти середнє арифметичне порівняно з цінами на нього в п'яти країнах, де він був першочергово зареєстрований. Після цього кроку ці препарати коштуватимуть приблизно стільки, як у Східній Європі. На деякі оригінальні лікарські засоби ціни зможуть знизитись, якщо їх виробник захоче брати в цьому участь.

Варто зауважити, що в усіх оригінальних препаратах існує багато дешевших генериків (аналогів), які виробляються і в Україні, і в Східній Європі, і в Азії. Але не варто сподіватися, що ціна на «мерседес» — тобто на оригінальні препарати — дорівнюватиме ціні на «ланос» — генерики», — пояснив «ВВ» Володимир Ігнатов.

Зміст внутрішнього референтного ціноутворення окреслила міністр охорони здоров'я Уляна Супрун.

«Знижується надбавка в аптеках на специфічні ліки за цими трьома програмами: вона має становити не більше 20%. Це буде регресивна надбавка: чим дорожчі ліки, тим меншою повинна бути надбавка, щоб також знизити ціну», — сказала Супрун.

Однак чи не підуть учасники фармацевтичного ринку на певні маніпуляції, аби не втрачати свій прибуток? Наприклад, у 2014 році були випадки, коли аптеки штучно завищували ціну на певний препарат, в результаті пацієнти переплачували за ліки навіть після часткового відшкодування їх вартості з боку держави.

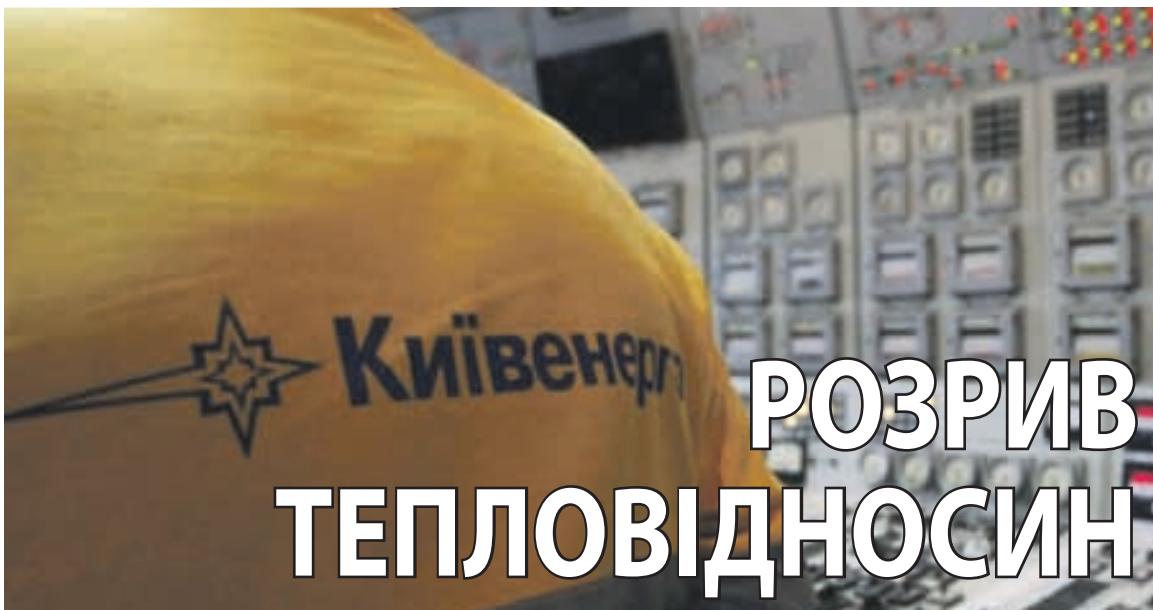
Окрім того, виникає питання: а чи не підвищать учасники ринку ціни на інші препарати, які не підлягають реімбурсації, щоб компенсувати свої збитки? Тож держава має встановити жорсткі запобіжники. Наразі це питання на законодавчому рівні залишається неврегульованим.

Хочеться сподіватися, що таку потрібну ідею чиновники не поховають під гаслами чергового пілотного проекту. І що до цього питання буде ґрунтовний підхід, аби не втратити шанс змінити політику забезпечення ліками пацієнтів України.

Вікторія ЧАЙКА

В УКРАЇНІ ЛІКАРІ ЧАСТО НЕ ДОТРИМУЮТЬСЯ ПРОТОКОЛІВ ЛІКУВАННЯ, ВНАСЛІДОК ЧОГО ПРИЗНАЧАЮТЬСЯ «ФУФЛОМІЦИНИ», ЯКІ В КРАЩОМУ ВИПАДКУ є НЕЕФЕКТИВНИМИ, А В ГІРШОМУ — ШКІДЛИВИМИ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я

Невдоволення киян монополістом, який постачає у квартири світло, тепло й опалення, щодня зростає. Адже оплачувати послуги доводиться за захмарними тарифами, проте їх якість дуже далека від норм та стандартів. І замість гарячої води та таких самих батарей місця можуть «насолоджуватися» виглядом розрітих траншей через постійні прориви мережі. Обурення киян передалося і владі. Саме тому минулого тижня мер столиці повідомив: контракт щодо управління тепловими активами місто з «Київенерго» продовжувати не буде.

«Тепломережі у місті, які сьогодні перебувають під управлінням «Київенерго», в поганому стані. У них вичерпаний ресурс експлуатації. Як наслідок — часто трапляються прориви. Концесія завершується наступного року. Будемо шукати оптимальний варіант, щоб виправити всі недоліки, які були під час роботи з «Київенерго», — зазначив Віталій Кличко.

За словами депутата від «Батьківщини», голови постійної комісії Київради з питань ЖКГ та паливно-енергетичного комплексу Володимира Бондаренка, до кінця 2017 року буде проведений аудит «Київенерго», до якого вже долучилися дві іноземні поважні фірми. Ця перевірка має на меті зрозуміти реальний стан теплових активів включно з мережами, щоб потім спрямувати кошти міського бюджету на модернізацію та заходи енергоефективності.

«Система постачання киян гарячою водою нині є неприбутковою і дошкульною. Це усвідомлюють у Ахметова і раді були б відмовитися від старих систем. Але якщо відмовлятися, то в комплекті — разом із кабельними мережами електрифікації міста Києва, які є надзвичайно прибутковими», — пояснив він «ВВ».

Нагадаємо, на підставі підписаної з Київрадою угоди «Про реалізацію проекту управління та реформування енергетичного комплексу Києва» «Київенерго» впродовж останніх 10 років експлуатує ТЕЦ-5 і ТЕЦ-6, 188 котелень, 4 тисячі кілометрів теплових

трубопроводів і сміттєспалювальний завод «Енергія».

«До цієї імперії, яку контролює Ахметов, належать близько 1100 об'єктів. І ми хочемо повернути їх під справжній контроль громади», — дбав Бондаренко.

Також у КМДА не виключають, що після спливання терміну договору компанія може бути передана в управління комунальному чи комерційному підприємству. Але умови угоди повинні бути прописані настільки детально, щоб потім не виникло жодних лазівок для ба-

ттарів та постачальників.

«Місто буде використовувати або пластикові, або попередньо ізольовані труби, термін експлуатації яких 60–70 років. Вони ав-

торів та постачальників. Щоб цього більше не повторилося, Київрада має намір у майбутньому контролювати «Київенерго» з можливістю призначати та звільнити топ-менеджерів компанії. Наразі таких повноважень у міста немає.

Після закінчення терміну концесії кияни дуже обережно можуть сподіватися на зниження тарифів на електроенергію, опалення і гарячу воду та підвищення якості послуг.

«Де-факто ми маємо розвалену систему. Понад 70% житлових будинків позбавлені такого блага, як циркуляція гарячої води. Ми сьогодні маємо страшенно запущені системи постачання навіть всередині будинків», — констатував Володимир Бондаренко.

Також він нагадав, що мережі столиці складаються із морально й фізично застарілих труб, які називають «сталъ-3».

«Місто буде використовувати або пластикові, або попередньо ізольовані труби, термін експлуатації яких 60–70 років. Вони авто-

ПІСЛЯ ЗАКІНЧЕННЯ ТЕРМІНУ КОНЦЕСІЇ КИЯНИ ДУЖЕ ОБЕРЕЖНО МОЖУТЬ СПОДІВАТИСЯ НА ЗНИЖЕННЯ ТАРИФІВ НА ЕЛЕКТРОЕНЕРГІЮ, ОПАЛЕННЯ І ГАРЯЧУ ВОДУ ТА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПОСЛУГ

лодимира Бондаренка, до кінця 2017 року буде проведений аудит «Київенерго», до якого вже долучилися дві іноземні поважні фірми. Ця перевірка має на меті зрозуміти реальний стан теплових активів включно з мережами, щоб потім спрямувати кошти міського бюджету на модернізацію та заходи енергоефективності.

Як нагадав директор «Інституту міста» Олександр Сергієнко, діюча угода між столицею та «Київенерго» була укладена так, що кияни врешті-решт ще залишаються у великих боргах перед монополістом. За договором про спільну реалізацію програми термомодернізації теплового господарства Києва, весь прибуток, отриманий «Київенерго», мусив спрямовуватися на модернізацію мереж.

«Натомість від компанії надходять копії на ремонти теплотрас. Згодом у документ були внесені зміни, згідно з якими після закінчення терміну договору кияни повинні будуть заплатити за ці ремонти, а також за встановлені лічильники, бо це вважається інвестицією «Київенерго». Тому я очікую, що наприкінці 2017 року «Київенерго» зажадає від міста і киян

коштів, що наприкінці 2017 року

матично приберуть таку статтю видатків, як щорічне розріття мереж, бо спокійно, без проривів, служитимуть десятки років», — пояснив депутат Київради від «Батьківщини».

Окрім заміни труб у мережах, київська влада окреслила ще низку напрямів у енергозбереженні та термоізоляції будинків.

Плані місцевої влади справді привабливі. Але ніхто не знає, що буде за рік. І хоча зараз Кличко твердо вирішив відібрати у Ахметова «Київенерго», немає жодної гарантії, що він не втратить рішучості до 31 грудня 2017 року. А якщо й доведе справу до кінця, то потім не передасть компанію в управління якісь «свої» людині. Адже хоча постачальники послуг й скаржаться на брак коштів, проблема відмовляється від цього бізнесу ніхто не хоче, оскільки прибутки там є.

Катерина МІЦКЕВИЧ

Передплатні індекси:
23115 (рос.), 49450 (укр.)

ВСЕУКРАЇНСЬКА СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

7

Платити двічі

З першого грудня до непомірних комунальних виплат українці додається ще одна. Ощадбанк запроваджує комісію у розмірі 3 грн за платіжку. Як водиться, новацію держбанку звалили на плечі кожного споживача, адже послуги фінансових установ з прийняття та перерахунку платежів населення закладені у тарифи.

Про можливість стягувати комісію за кожну платіжку в Ощадбанку подекілька давно. Але в державній фіністові сподівалися, що все ж вдасться домовитися із постачальниками послуг про покриття витрат на проведення таких операцій на рівні собівартості. Адже, відповідно до Закону України «Про банки і банківську діяльність», банкам заборонено встановлювати комісійну винагороду за послуги на рівні, нижчому від собівартості операції.

Проте домовитися не вдалося. Тобто договорів між фіністовою та постачальниками за компенсацію витрат банку, відповідальність за укладання яких лежить на останніх, немає.

ВИТРАТИ ЗА ПРИЙМАННЯ ТА ПЕРЕРАХУВАННЯ КОШТІВ СПОЖИВАЧІВ ЗАКЛАДЕНИ У ТАРИФИ

«У зв'язку з цим з 1 грудня 2016 року банк змушений встановити комісію за проведення комунальних платежів у касі на мінімальному рівні, який забезпечує беззбитковість — 3 грн», — повідомила прес-служба Ощадбанку.

До речі, Антимонопольний комітет України нагадав, що у постанові Кабміну №869 «Про забезпечення єдиного підходу до формування тарифів на житлово-комунальні послуги» від 01.06.2011 чітко зазначено: витрати на оплату послуг банків та інших установ з приймання і перерахування коштів споживачів за надання послуг з централізованого опалення, постачання гарячої та холодної води та водовідведення покладаються на постачальників, бо включені до повної собівартості послуг.

Відсутність комісії при сплаті за електроенергію регламентовано постановою НКРЕ від 01.08.2001 №801 «Про затвердження Процедури встановлення або перегляду тарифів для лі-

ня платежів від побутових споживачів банківськими установами та підприємствами поштового зв'язку здійснюється газопостачальниками виключно з їх поточних рахунків у розмірі, що не перевищує 0,3% від платежу.

Тобто зі споживачів знімають кошти за банківські послуги і постачальники, і самі фіністови.

«Споживач сплачує комісійну винагороду за приймання платежів двічі: її закладено в тариф на послугу ЖКГ, а також за послуги банку чи «Укрпошти» відповідно до встановлених ними тарифів», — зазначили в Антимонопольному комітеті, спираючись на результати дослідження, яке проводилося у 2015–2016 роках.

Та попри висновки АМКУ щодо неправомірності комісій за послуги ЖКГ у банках чи поштових відділеннях, українцям, найвірогідніше, все одно доведеться сплачувати їх двічі, а то й тричі.

Арина МАРТОВА

Якщо космічні брати по розуму існують, то вони вочевидь регочуть з кінематографічних фантазій Голлівуду. Режисери і сценаристи натхненно описують апокаліпсис, спричинений нападом на нашу планету позаземних істот. І так само пафосно розповідають глядачам про те, як геройчно земляни дають відсіч злобним «зеленим чоловікам».

Втім, з огляду на те, як люди власноруч знищують землю, значно ймовірніше, що саме вони в майбутньому полетять завойувати космос... Але поки кінематографісти воліють представляти кровожерливими монстрами лише прибульців. Однак нещодавно в прокат вийшов фільм Дені Вільньова «Прибуття», який дуже відрізняється від усього, що ми бачили досі. Знятий він за науково-фантастичною повістю Теда Чана «Історія твоєго життя».

ЯЗИК ДО КОСМОСУ ДОВДЕ

Отож одного чудового ранку в різних куточках планети приземляються дванадцять НЛО. Наміри інопланетян незрозумілі, тож збройні сили в усьому світі приведені в бойову готовність. Люди мають намір у разі потреби оборонятися, але спочатку намагаються налагодити контакт із прибульцями. Та ось яка приkrість: ніхто не збагне, про що балакають поза-

що приземлився на його території. Цей акт агресії може привести до непередбачуваних наслідків. Та головне, що мета прибуття інопланетян досі не з'ясована... До речі, кінцівка історії абсолютно несподівана і неймовірно сильна. Чого не скажеш про весь фільм.

ПРЯМІСІНЬКО В НОМІНАЦІЮ

Виконавиця головної ролі Емі Адамс стала стрижнем цього кіно. Усі інші актори на її тлі виглядали статистами. Втім, так і було задумано.

«Від самого початку знов, що мені потрібна Емі Адамс. Я шукав акtrису, здатну грati виразно навіть без слів. Емі приголомшила! Я її обрав, і продюсери відразу сказали: «Так». Решта були, чесно кажучи, не такі важливі», — розповідав в одному з інтерв'ю Дені Вільньов.

Адамс натомість зовсім не плачувала братися за нову роль, але не змогла відмовити Вільньову,

ВИКОНАВИЦЯ ГОЛОВНОЇ РОЛІ ЕМІ АДАМС СТАЛА СТРИЖНЕМ ЦЬОГО КІНО. ВСІ ІНШІ АКТОРИ НА ЇЇ ТЛІ ВИГЛЯДАЛИ СТАТИСТАМИ. ВТІМ, ТАК І БУЛО ЗАДУМАНО

земні істоти. Провідні уми планети силкуються розшифрувати невідому мову. Втім, країни не поспішають ділитися напрацюваннями. Аж нарешті уряд США звертається за допомогою до лінгвіста Луїз Бенкс (Емі Адамс) і фізики Єна Доннеллі (Джеремі Реннер). Ця парочка мусить зрозуміти, що на меті в інопланетян. Хто вони: дослідники, туристи чи завойовники?

Луїз і Єн з групою підтримки проникають до НЛО і знайомляться з непроханими гостями, що скидаються на гігантських восьминогів. Поволі ті йдуть на контакт і починають відповідати на запитання лінгвіста, малюючи якісь дивні символи. На перший погляд прибульці налаштовані аж ніяк не війовничо. Луїз із Єном навіть дають їм імена — Ленон і Маккартні.

Загалом добру частину фільму триває ця переписка. Певна річ, головні герої розтлумачать послання. Але тим часом Китай збирається підірвати космічний об'єкт,

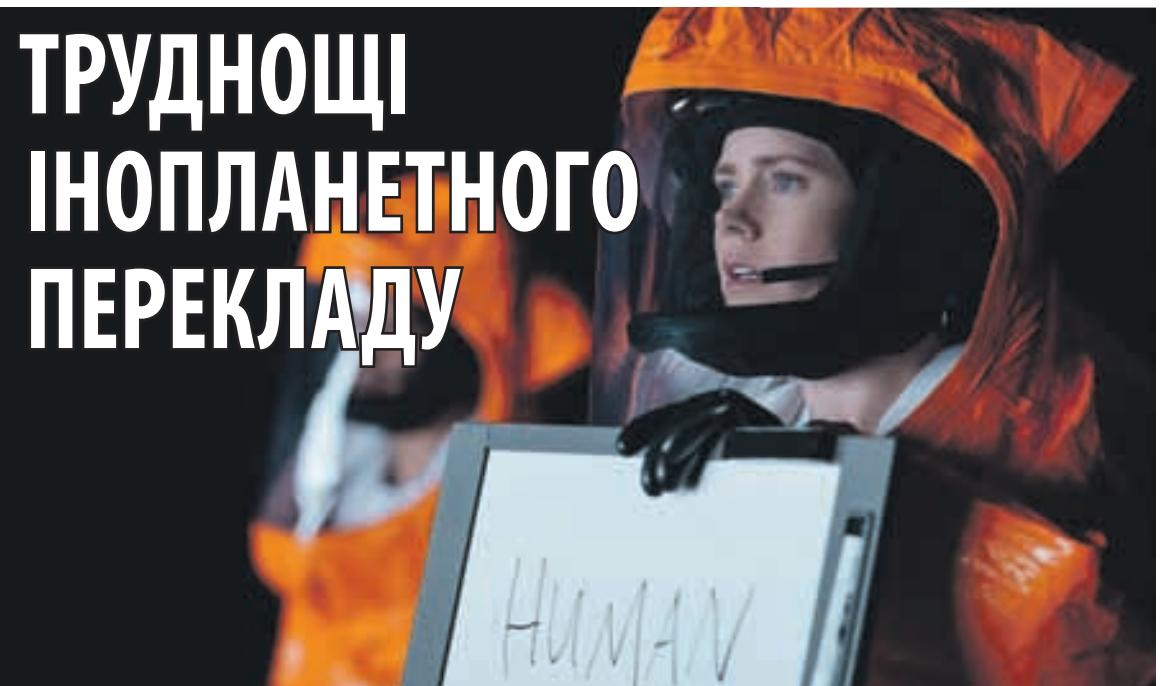
оскільки справді закохалася у цю історію.

«Сюжет захопив мене, наче круговерть, з якої неможливо вірватися. Я хотіла взяти відпустку. Потім прочитала сценарій. І він

зачепив певні струни моєї душі, розповів багато чого про мене саму, і я відчула, що мушу зіграти цю роль», — зізнається виконавиця.

Можна стверджувати, що п'ятирізова номінантка на премію «Оскар» Емі Адамс і цього разу опиниться у списку претендентів на звання кращої акtrиси.

ТРУДНОЩІ ІНОПЛАНЕТНОГО ПЕРЕКЛАДУ

РЕЖИСЕР ДЕНІ ВІЛЬНЬОВ МИНОУЛОГО РОКУ ТРОХИ РОЗЧАРУВАВ СВОЇМ КРИМІНАЛЬНИМ ТРИЛЕРОМ «СІКАРІО». ЦЬОГО РАЗУ ВІН МАЙЖЕ РЕАБІЛІТУВАВСЯ. МАЙЖЕ, БО У СТРІЧЦІ ВСЕ Ж ТРАПЛЯЮТЬСЯ ПОРОЖНЕЧІ

РЕАЛІСТИЧНА СТРИМАНІСТЬ

Режисер Дені Вільньов минулого року трохи розчарував своїм кримінальним трилером «Сікаріо». Цього разу він майже реабілітувався. Майже, бо в стрічці все ж трапляються порожнечі, які непогано було б заповнити. Та головне, що Вільньову вдалося майстерно вплести особисту трагедію головної героїні у всю цю всесвітню метьушню.

«Любов до науки є тією частиною мене, яку я давно мріяв висловити в кіно, і ось, нарешті, це зробив. Наукова фантастика дає людині перебільшену реальність, у якій уява відіграє провідну роль. Тож я давно готувався зняти фільм, схожий на «Прибуття». Мої найближчі друзі дивувалися, чому я так довго зволікав. А я і сам не

«ПРИБУТЯ» — ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ФАНТАСТИКА. ТАКА СОБІ НАУКОВА ДРАМА, В ЯКІЙ Є МІСЦЕ ГУМОРУ, РОМАНТИЦІ І ФІЛОСОФІЇ. ТОЖ ЛЮБІТЕЛЯМ КІНОАТРАКЦІОНІВ ЦЕЙ ФІЛЬМ НАВРЯД ЧИ СПОДОБАЄТЬСЯ, АДЖЕ ТУТ ПРАКТИЧНО НЕМАЄ ЕКШН-СЦЕН І ФЕЄРИЧНИХ СПЕЦЕФЕКТІВ

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реальних декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

допомогло акторам краще вжитися у роль. Так, наприклад, було вирішено побудувати 45-метровий тунель і кімнату для переговорів з інопланетянами. Спеціальний підйомник здіймав змінальну групу на 15-метрову висоту, і вони опинялися у незвичайній шахті.

«Я ненавиджу «зелені екрани», не переношу ці удавані зйомки. Деякі режисери здатні так працювати, я — ні. Мені потрібен з'язок з реальністю, і я вірю в те, що саме цей з'язок дає насагну акторській грі. У нас насправді був гіантський екран, за яким рухалися і жили своїм життям химерні тіні, яких приводили в дію лялькарі», — ділиться секретами постановник.

Уникнути наукових дурниць творцям таки не вдалося. Але «Прибуття», так чи інакше, — це інтелектуальна фантастика. Така собі драма, в якій є місце гумору, романтиці і філософії. Тож любителям кіноатракціонів цей фільм навряд чи сподобається, адже тут практично немає екшн-сцен і феєричних спецефектів. Це вам не «День, коли Земля зупинилася» або «День незалежності»...

«Прибуття» є дуже лаконічним фільмом у плані картинки. Головна увага тут зосереджена на спілкуванні з прибульцями. Попри це, напруження пристрастей тримає до останку. Якщо під час перегляду класичного блокбастера розумієш, що хепі-енд точно буде, тут до останньої секунди не підозрюєш, чим усе скінчиться!

Евгенія ПРОРИВАЙ

в цьому зізнається: «Не можу сказати, що мій герой аж так мене надихнув. Ось Емі дістався цікавий, хоча й непростий персонаж. Ні, моя роль мені, звичайно, теж сподобалася, але з більшим задоволенням я допомагав Емі. Глядачі стежитимуть за всіма подіями її очима, і я від самого початку був готовий до того, що це її фільм».

знаю відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно — зробити хороший науково-фантастичний фільм. І дорого до того ж», — пояснює режисер.

До речі, знімали серед реаль-

них декорацій без використання хромакею (зелений або синій екран, на який потім накладають потрібне зображення). Це, звісно,

запомінання відповіді. Мабуть, справа в тому, що це складно